

Bijlage 4. Behandeling van de adviezen, opmerkingen en bezwaren bij het ministerieel besluit tot definitieve opheffing van de bescherming als monument van de pomp in Zandhoven

Provincie: Antwerpen

Gemeente: Zandhoven, 1ste afdeling, sectie C

Objectnummer: 4.01/11054/109.1

-

Dossiernummer: 4.001/11054/101.1

Omschrijving:

Pomp, Amelbergastraat zonder nummer

Mij bekend om gevoegd te worden bij het besluit van heden:

Brussel, 19/07/24

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Getekend door: Matthias Diependaele (Sig)
Getekend op: 2024-07-19 13:32:35 +02:00
Reden: Ik keur dit document goed

Matthias DIEPENDAELE

1. Advies uitgebracht voorafgaand aan de voorlopige opheffing

1.1. Advies uitgebracht door de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE)

Het advies werd gevraagd op 28 november 2023.

De VCOE bracht op 14 december 2023 een ongunstig advies uit over de opheffing van het onroerend goed. Het advies maakt integraal deel uit van het opheffingsdossier.

Behandeling van het advies:

Het advies van de VCOE omvat twee delen: een advies over het project 'snelle screening' en een advies specifiek over de opheffing van de bescherming als monument van de pomp in Zandhoven.

I. Snelle screening

Binnen dit project werd beslist tot de opstart van maar liefst 126 procedures voor gedeeltelijke of gehele opheffing van bescherming. Daarbij worden volgende rechtsgronden gebruikt: Art. 6.2.1,1^o van het Onroerendergoeddecreet: '*De erfgoedwaarden van het beschermde goed zijn onherstelbaar aangetast of verloren gegaan*'. Art. 6.2.1,3^o van het Onroerendergoeddecreet: '*De gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing is vereist omwille van het algemeen belang*'. Het project vult dit 'algemeen belang' ruim in als de 'rechtszekerheid' of een 'wijzigende context' waarin de (resterende) erfgoedwaarden vandaag niet langer toereikend zouden zijn om de bescherming te verantwoorden.

Zoals gesteld vindt de commissie het een goede zaak dat werk wordt gemaakt van het evalueren en actualiseren van het beschermde bestand. Het verlies van erfgoedwaarden of het 'algemeen belang' kunnen echter niet zonder meer aangegrepen worden om beschermingen stop te zetten. De procedure vereist steeds een kritische afweging op basis van een eenduidig beoordelingskader, daarbij rekening houdend met de oorzaken van de problematische toestand van de bescherming. Zo benadrukt de parlementaire voorbereiding van het Onroerendergoeddecreet: '*In geen geval kan verwaarlozing of gebrek aan onderhoud door de (huidige of vorige) zakelijkrechthouder of beheerder aanleiding geven tot een wijziging of gehele of gedeeltelijke opheffing van de bescherming*'.

Bij inbreuken op het actief- en passiefbehoudsbeginsel kan een eventuele opheffing van bescherming dus enkel volgen als aangetoond is dat handhaving afgerond, uitgesloten of gehypothekeerd is. Wanneer handhaving in het verleden in gebreke bleef wordt de veroorzaker beloond voor wanbeheer.

Behandeling van het advies

In het inhoudelijk dossier bij het opheffingsbesluit wordt in de beheershistoriek steeds weergegeven of er sinds de bescherming een handhavingstraject gelopen werd op basis van het beheersarchief van het agentschap Onroerend Erfgoed en informatie van de afdeling Handhaving van het departement Omgeving. In de archieven kan soms niet teruggevonden worden waarom men na een inbreuk of een misdrijf destijds niet is overgegaan tot handhaving. Bij de snelle screening werd steeds nagegaan of de opstart van een handhavingstraject nog opportuun is of niet. Indien een handhavingstraject nog lopende is of opgestart kan worden, wordt er geen procedure tot opheffing van de bescherming opgestart.

Indien nog erfgoedwaarden overblijven moet het eventuele opheffingsvoorstel gebaseerd zijn op grondig en consistent vergelijkend onderzoek, zodat de noodzaak tot opheffing en het belang van het betreffende erfgoedobject in het globale Vlaamse beschermingsbestand steeds goed kan worden ingeschat. Daarbij is belangrijk om niet enkel de erfgoedwaarden toegekend op moment van bescherming te (her)evalueren, maar ook mogelijk bijkomende erfgoedwaarden die vanuit het hedendaagse perspectief van toepassing zijn.

Behandeling van het advies

De snelle screening van het beschermde bestand had als doel die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming op Vlaams niveau voldoen. Het onderzoek omvatte geen uitgebreide studie per thema of typologie. Waar er nog resterende erfgoedwaarden zijn, wordt door de evaluatie aan de hand van de criteria in het inhoudelijk dossier (3.1. Evaluatie van de opheffing van de bescherming) en in het ministerieel besluit steeds aangetoond dat de opheffing van de bescherming evident is en er door de opheffing geen hiaat in het beschermde bestand ontstaat. Aangezien het een actuele evaluatie op basis van de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarden is, hanteert het agentschap steeds de huidige selectiecriteria zoals omschreven in het Onroerenderfgoedbesluit en de huidige erfgoedwaarden zoals omschreven in het Onroerenderfgoeddecreet.

Zonder kritische en eenduidige afweging ontstaan volgens de commissie gevaarlijke precedentes die eigenaars of gebruikers aanmoedigen om beschermingsplichten niet na te leven. Het kan bovendien aanleiding geven tot het in vraag stellen van beschermingen die wel nog toereikend zijn, met de uitholling van het eerdere beschermingsbeleid en het beschermingsinstrument tot gevolg. Vooral de ruime invulling van de rechtsgrond 'algemeen belang' - nochtans voornamelijk bedoeld ter afweging van strijdige ruimtelijke belangen - is in dat verband zorgwekkend. De parlementaire voorbereiding verduidelijkt dat deze mogelijkheid in geen geval een vrijgeleide mag zijn om het belang van een bescherming te ondermijnen.

Behandeling van het advies

Elk voorstel tot opheffing van de bescherming binnen het project van de evaluatie van het beschermde bestand werd grondig onderzocht, afgewogen en geëvalueerd. De uitgewerkte inhoudelijke dossiers met een overzicht van de individuele en specifieke beschermings- en beheershistoriek zijn hiervan het resultaat.

Bij de opheffingen waar 'algemeen belang' als rechtsgrond voor de opheffing van de bescherming wordt gebruikt, wordt de opheffing bijkomend grondig gemotiveerd door het beschermde goed af te wegen aan de huidige selectiecriteria en erfgoedwaarden. Hierbij wordt aangetoond dat het beschermde goed in haar huidig voorkomen onvoldoende erfgoedwaarde heeft voor een bescherming op Vlaams niveau en de opheffing geen hiaat binnen het beschermde bestand veroorzaakt.

De commissie stelt verder vast dat in het betreffende project de rechtsgrond 'algemeen belang' ook wordt ingeroepen wanneer onoordeelkundige werken, al dan niet vergund, werden uitgevoerd, zelfs wanneer niet alle erfgoedwaarden verdwenen zijn, en dat er niet altijd een passend onderscheid wordt gemaakt tussen de evaluatie van een beschermd monument en van een beschermd stads- of dorpsgezicht of cultuurhistorisch landschap.

Behandeling van het advies

De rechtsgrond 'de erfgoedwaarden zijn onherstelbaar aangetast of verloren gegaan' (Art.6.2.1., 1°) veronderstelt een volledig en onherroepelijk verlies en wordt enkel gebruikt wanneer de erfgoedwaarden volledig verdwenen zijn. De rechtsgrond

'algemeen belang' (Art. 6.2.1. 3°) wordt gebruikt wanneer het onroerende goed nog erfgoedwaarden heeft, maar waarbij deze na toetsing aan de selectiecriteria onvoldoende blijken om een bescherming op Vlaams niveau te verantwoorden. Het klopt dus dat in sommige gevallen het onroerend goed nog erfgoedwaarden heeft, al dan niet na oordeelkundige (vergunde) werken. Door deze resterende erfgoedwaarden te erkennen en te omschrijven aan de hand van de selectiecriteria kunnen deze erfgoedwaarden nog gevrijwaard worden door bijvoorbeeld het onroerende goed vast te stellen in de inventaris.

Bij de evaluatie van het beschermde bestand vertrok het agentschap Onroerend Erfgoed vanuit het beschermingsstatuut waarin het goed beschermd werd en de afbakening. Bij een onroerend goed beschermd als stads- of dorpsgezicht werd bijvoorbeeld niet gekeken naar het interieur, maar naar de verschillende beschermde onderdelen van de site en hun relatie tot elkaar. Bij een beschermd cultuurhistorisch landschap werden de landschappelijke erfgoedkenmerken en -elementen afgewogen enz. In sommige gevallen werd vastgesteld dat het goed beter beschermd wordt onder een ander statuut of met een andere afbakening waardoor de erfgoedwaarden beter gevrijwaard kunnen worden. In die gevallen gaat de opheffing van de bescherming gepaard met een nieuwe bescherming.

De commissie uit bijgevolg haar bezorgdheid over de uitvoering van een 'snelle screening'. De nadruk ligt hier op het afsluiten van dossiers die in het verleden misliepen, zonder dat er een expliciet afwegingskader of breder (beleids)kader is voor de actualisering van beschermingen. De vrees bestaat dat – los van de al dan niet terecht opheffingen – dit een verkeerd signaal geeft naar eigenaars en gebruikers van beschermd erfgoed, te meer gezien thematisch-typologische evaluaties en aanvullende beschermingen uitblijven. De commissie dringt aan in communicatie omtrent opheffingen steeds duidelijk te maken dat verwaarlozing of wederrechtelijke ingrepen hiertoe geen aanleiding kunnen geven.

Behandeling van het advies

De Beleidsnota Onroerend Erfgoed (2019-2024) van minister Matthias Diependaele, bevoegd voor onroerend erfgoed, kondigde aan dat we het huidige beschermde bestand zullen evalueren op basis van de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarden. Om te voldoen aan de maatschappelijke vraag om op korte termijn door het volledige pakket beschermd erfgoed te gaan, werkte het agentschap vanaf juli 2021 tot december 2022 aan de 'snelle screening' van het beschermde bestand. Deze snelle screening had als doel om op een termijn van anderhalf jaar die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming voldoen. Een doorgedreven thematisch of typologische afweging was in dit tijdsbestek niet mogelijk. Door de typologische opdeling van het te onderzoeken pakket, werd het wel mogelijk enige vergelijking door te voeren. In dit opzicht werd bij elk voorstel voor opheffing ook nagegaan of de opheffing geen hiaat in het beschermde bestand veroorzaakte. Tijdens de evaluatie werd steeds bekeken of er nog een lopend handhavingstraject was en of in een bepaald dossier nog handhaving mogelijk was. Voor deze dossiers wordt dan ook geen opheffingsprocedure opgestart. Dit staat ook opgenomen in het eindrapport van de snelle screening

<https://oar.onroenderfgoed.be/publicaties/OAOE/267/OAOE267-001.pdf>

Bovendien is in alle communicatie over dit project opgenomen dat wanneer er sprake is van verwaarlozing, het agentschap in eerste instantie inzet en aanstuurt op een handhavingstraject. Op de website van het agentschap Onroerend Erfgoed wordt duidelijk gecommuniceerd: "*Wanneer er sprake is van verwaarlozing, dan zullen we eerder aansturen op herstel of een schadevergoeding.*" (<https://www.onroenderfgoed.be/procedure-tot-opheffing>). Op het titelblad van het aanvraagformulier tot opheffing van een bescherming staat

"Opgelet! In geen geval kan verwaarlozing of gebrek aan onderhoud aanleiding geven tot een opheffing van de bescherming."

Bijkomend verwijst de commissie naar haar vorige adviezen voor wat betreft de lessen die te trekken zijn uit opheffingsdossiers. De lopende evaluatie van het beschermd bestand zou ook aangegrepen moeten worden om beschermingen die bedreigd zijn prioritair te vrijwaren, en hierover publiek te communiceren.

Behandeling van het advies

De evaluatie van het beschermd bestand heeft er ook voor gezorgd dat bepaalde sites opgemerkt werden waar recent werken werden uitgevoerd zonder toelating of vergunning of waar er sprak is van verwaarlozing van het beschermd goed. Deze dossiers worden vandaag opgevolgd. Het publiek communiceren van deze trajecten wordt echter niet beschouwd als een goed uitgangspunt voor een constructieve dialoog met de zakelijkrechthouders.

Daarnaast voerde het agentschap een analyse uit op onze databanken om na te gaan voor welke beschermd monumenten gedurende de afgelopen tien jaar geen toelatingen of premies werden aangevraagd. Dat kan immers een signaal zijn dat er mogelijk een verwaarlozingsproblematiek speelt. Dit kadert in het streven naar een proactieve handhaving. Voor ongeveer 2.000 beschermd monumenten bleek geen toelatings- of premie-aanvraag beschikbaar. Deze lijst is de vertrekbasis om te bepalen voor welke monumenten verdere actie aangewezen is. Niet in alle gevallen zal er immers effectief een probleem zijn. Bovendien neemt het agentschap een studie proactieve handhaving op.

II Opheffing van de bescherming als monument van de pomp in Zandhoven

De commissie erkent dat de hersamengestelde dorpspomp niet gaaf bewaard bleef. De huidige toestand en context beantwoordt wel nog steeds aan de referentietoestand op moment van bescherming. De erfgoedwaarde waarvoor het object als monument werd beschermd is aldus niet onherroepelijk verloren.

Gelet op het behoud van erfgoedwaarden dient een herevaluatie uit te gaan van een doorgedreven thematisch-typologische afweging. In dit geval betreft het een klein en kwetsbaar erfgoedtype dat zich uitstekend leent tot vergelijkend onderzoek. Voorliggend dossier komt hier volgens de commissie onvoldoende aan tegemoet. Wat betreft 'zeldzaamheid' en 'representativiteit' wordt verwezen naar 35 andere beschermd dorpspompen zonder de vergelijking concreet te onderbouwen. Zo is onduidelijk hoe de voorliggende pomp zich typologisch en chronologisch verhoudt tot deze aanverwante beschermingen. Het dossier toont dus niet aan waarom de pomp minder representatief zou zijn dan andere beschermd dorpspompen. Het is volgens de commissie dan ook voorbarig om dit object op basis van een 'snelle screening' uit het beschermd bestand te halen.

Bovendien kan de bescherming als monument van de dorpspomp niet los worden gezien van de ruimere context. De erfgoedwaarde ervan wordt versterkt door de ligging in de historische dorpskern van Zandhoven, vlakbij de parochiekerk, de dekenij van de Sint-Amelbergaparochie, een oorlogsmonument, en twee historische afspanningen. Als historisch onderdeel van deze omgeving, geniet de dorpspomp een aanvullende bescherming als cultuurhistorisch landschap. De commissie acht het evenwel niet aangetoond dat dit beschermingsstatuut als cultuurhistorisch landschap volstaat voor een behoud en aangepast beheer van de dorpspomp.

Om al deze redenen acht de commissie de noodzaak van de opheffing niet aangetoond.

Behandeling van het advies

De materiële toestand van de pomp is sinds de bescherming inderdaad niet significant gewijzigd. Het evaluerend gedeelte van het inhoudelijk dossier bij het voorstel tot opheffing toont echter aan dat de erfgoedwaarde vandaag onvoldoende is om voor de pomp nog een bescherming als monument te motiveren.

Zoals wordt geduid in deel 1 van de behandeling van dit VCOE-advies omvatte het onderzoek voor deze en andere opheffingen geen uitgebreide studie per thema of per typologie. De in voetnoot opgenomen verwijzingen naar de inventaris van het bouwkundig erfgoed laten evenwel een vergelijking toe van de pomp in Zandhoven met andere beschermde pompen in Vlaanderen. Hieruit blijkt de in verhouding mindere herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde van de pomp in Zandhoven, ten gevolge van de onvolledige en gewijzigde wedersamenstelling in 1972.

De contextwaarde van de pomp wordt erkend in het evaluerend gedeelte van het opheffingsdossier. Maar ook indien een beschermd onroerend goed hoog scoort op één criterium, dan betekent dit nog geen afdoende motivering voor bescherming indien op andere criteria lager wordt gescoord. Dit is het geval voor de pomp in Zandhoven, die wel contextwaarde bezit, maar onvoldoende zeldzaamheid, herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde heeft om een bescherming als monument te motiveren. Met de opheffing van de bescherming als monument wordt dus geen hiaat gecreëerd in het beschermd bestand van dorpspompen in Vlaanderen.

Conclusie: het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit.

1.2. Conclusie voorafgaand aan de voorlopige opheffing

Het uitgebrachte advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier noch het ministerieel besluit werden aangepast.

2. Opmerkingen en bezwaren uitgebracht na de voorlopige opheffing en voorafgaand aan de definitieve opheffing

2.1. Openbaar onderzoek en hoorrecht

Gemeente Zandhoven organiseerde het openbaar onderzoek van 26 april 2024 tot en met 25 mei 2024. Tijdens het openbaar onderzoek organiseerde de gemeente geen hoorzitting. Het proces-verbaal en de bezwaren maken integraal deel uit van het opheffingsdossier.

Tijdens het openbaar onderzoek werd één bezwaar ingediend. Dit wordt behandeld.

Geen zakelijkrechthouders beriepen zich op het hoorrecht en vroegen gehoord te worden door het agentschap.

2.1.1. Bezwaar 1 uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek:

De gemeente Zandhoven geeft een ongunstig advies over de opheffing van de bescherming op basis van de volgende argumenten:

De opheffing van de bescherming is gebaseerd op het gegeven dat de pomp niet de oorspronkelijke pomp meer is maar onvolledig heropgericht werd waarbij stukken verdwenen zijn of vervangen werden en de pomp een kwartslag werd gedraaid. Ondanks deze heroprichting, in een niet 100 % conforme oorspronkelijke toestand, verwijst ze duidelijk nog

wel naar de oorspronkelijke pomp en is ze nog steeds kenmerkend voor de omgeving. De verschillen tussen de huidige toestand en de oude toestand zijn niet van die aard dat ze niet meer refereert naar zijn oorspronkelijke functie. Mede door de ligging, die wel behouden is. De pomp moet bekeken worden binnen de ruimere context.

Antwoord:

Het evaluerend gedeelte van het opheffingsdossier erkent dat de pomp nog erfgoedwaarde bezit. Zij blijft daarom opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed en blijft ook deel uitmaken van de bescherming van de dorpskern van Zandhoven als cultuurhistorisch landschap. Volgens de huidige inzichten bezit de pomp echter te weinig erfgoedwaarde om nog een bescherming als monument op Vlaams niveau te motiveren.

De contextwaarde van de pomp wordt erkend in het evaluerend gedeelte van het opheffingsdossier. Maar ook indien een beschermd onroerend goed hoog scoort op één criterium, dan betekent dit nog geen voldoende motivering voor bescherming indien op andere criteria lager wordt gescoord. Dit is het geval voor de pomp in Zandhoven, die wel contextwaarde bezit, maar onvoldoende zeldzaamheid, herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde in vergelijking met andere beschermde dorpspompen uit dezelfde periode in Vlaanderen.

De pomp is een voormalige openbare pomp, onder de pomp is een hele diepe put, die dienstig was voor de dieren en die staat op een plein binnen de historische dorpskern van Zandhoven, vlakbij de parochiekerk, de dekenij van de Sint – Amelbergaparochie, een oorlogsmonument, het vredegerecht en afspanning Sint – Christoffel. De omgeving versterkt de erfgoedwaarde van de pomp en deze is nog steeds hetzelfde als ten tijde van de bescherming. De pomp is kenmerkend voor de omgeving en de huidige toestand en context beantwoorden wel nog steeds aan de referentietoestand op het moment van de bescherming. De pomp werd beschermd op 6 juli 1976 waardoor de pomp sinds de bescherming niet meer gewijzigd is en de erfgoedwaarde bijgevolg nog steeds aanwezig is. Aangezien de pomp heropgericht werd in 1972 en de aanduiding als monument dateert van 6 juli 1976, dus na de heroprichting, werd er geoordeeld dat de pomp nog wel erfgoedwaarde had ten tijde van de bescherming en beschermd moest worden. De pomp is sindsdien niet meer gewijzigd waardoor de erfgoedwaarde die ten tijde van de bescherming aanwezig was, er nog steeds is.

De gemeente kan er dan ook niet akkoord mee gaan dat de opheffing is gebaseerd op het feit dat de pomp niet de oorspronkelijke toestand is, wat ten tijde van de bescherming als monument geen probleem was.

De historie van de pomp werd aangehaald in een ATV reportage van 18 april 2023:

https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20230418_96541352

Bijkomend heeft ook de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed op 14 december 2023 een ongunstig advies gegeven over de opheffing van het bescherming en wijst eveneens op het feit dat de erfgoedwaarde waarvoor het object als monument werd beschermd niet onherroepelijk verloren is gegaan door de heroprichting van de pomp. Het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed wordt bijgetreden.

Gelet op bovenstaande meent het college van burgemeester en schepenen dat er onvoldoende redenen zijn voor de noodzaak van de opheffing en tekent bezwaar aan tegen de opheffing van de bescherming als monument.

Antwoord:

De contextwaarde van de pomp wordt erkend in het evaluerend gedeelte van het opheffingsdossier. De materiële toestand van de pomp is sinds de bescherming inderdaad niet significant gewijzigd. Het evaluerend gedeelte van het opheffingsdossier toont echter aan dat de erfgoedwaarde volgens de huidige inzichten onvoldoende is om voor de pomp nog een bescherming als monument te motiveren. In vergelijking met andere beschermde dorpspompen uit dezelfde periode in Vlaanderen bezit de pomp in Zandhoven immers minder herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewaarde. De

pomp van Zandhoven is ook niet zeldzaam op Vlaams niveau. Met de opheffing van de bescherming als monument wordt dus geen hiaat gecreëerd in het beschermd bestand van dorpspompen in Vlaanderen.

2.2. Conclusie

De adviezen en bezwaren uitgebracht na de voorlopige opheffing en voorafgaand aan de definitieve opheffing hebben geen invloed op het inhoudelijk dossier of het ministerieel besluit. Het inhoudelijk dossier noch het ministerieel besluit werden aangepast na de voorlopige opheffing.